Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Grundtvig, Meta Cathrine Marie Bang

Titel: BREV TIL: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin FRA: Grundtvig, Meta Cathrine Marie Bang (1848-07-20)

Citation: Grundtvig, Meta Cathrine Marie Bang: ”BREV TIL: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin FRA: Grundtvig, Meta Cathrine Marie Bang (1848-07-20)”, i *N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Treaarskrigen - En brevveksling*, G. E. C. Gads Forlag, s. 11. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-001991765-000-shoot-L0019917650000006.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Treaarskrigen - En brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Læs Public Domain-erklæringen

Fra Fru Meta Boisen f. Grundtvig til faderen.
Thorsdagen d. 20de [Juli 1848]

Min kjære Fader!

Da Peter skriver til Moder i Dag saa vil jeg nu skrive til Dig thi til Eder Begge faaer jeg ikke Tid at skrive i Dag; her har været Fremmede heele Dagen for at lykønske Brudeparret, saa jeg har nu da Klokken er 4 først faaet lidt Ro til at skrive, om et Øjeblik kaldes vi rimeligvis tilbords og Klokken 6 skal Brevet bort, saa Du maa dennegang nøies med et lille Brev fra din lille Meta som savner den kjære gamle Fader hvert Øieblik paa Dagen og ønsker saa inderlig, at hun kunde faae ham at see og give ham et lille Kys, men nu kommer jeg jo snart hjem til Dig igjen. Johan og Svenn er vel sagtens reist nu de sagde os Farvel paa Dampskibet i Mandags og da stod de med fuld Oppakkening; det var et alvorligt Syn naar man ret tænker sig, hvad det vil sige at gaae i Krig, jeg følte skjøndt det var mit inderlige Ønske at de maatte komme bort dog en saadan underlig Veemod ved at see de to kjære staae paa Landet og tilvinke mig et kjærligt Levvel ja da følte jeg ret det usynlige Baand som binder Hjerter sammen Kjærlighedens Baand jeg følte et Baand imellem dem og mig, som aldrig vil kunde brydes, men tvertimod for hver Dag vi leve knyttes fastere og fastere indtil vi samles der hvor al Kjærlighed har hjemme ja i det Paradis som du elskede Fader har lært mig at kjende. Gud lade os snart see en glædelig Ende paa denne Krig han lade os beholde vore Kjære endnu en Stund her paa Jorden men jeg veed du siger i dit Hjerte du kjære Fader Guds Villie skee og jeg veed, du vil bære Alt, hvad han tiiskikker i Fremtiden med den samme Ydmyghed, som du har baaret det i Fortiden,s. 12Gud give at jeg maa kunne være dig til lidt Glæde i denne Tid, da Du har sendt begge dine Sønner bort til at kæmpe for deres og dit Fædreland. Jeg glæder mig ret til at komme hjem til Eder igjen skjøndt Alle her møder og mødte mig med en Kjærlighed og Venlighed som er mageløs; mine to Svogre Fritz og Lars beder at hilse Dig kjærligt alle her tale med en mageløs Kjæ[r]lighed om Dig din Skaal blev i Gaar ved Brudebordet [1)] udbragt af min Svoger Pastor Jespersen med en meget kjøn lille Tale jeg modtog naturligviis Skaalen med Glæde.

Paa Ondsdag Aften haaber jeg om Gud vil at komme hjem hils nu Alle som bryder sig om en Hilsen fra

din lille Meta.